

Predica de la Krefeld

Duminică, 07 martie 2021, ora 11⁰⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din Efes. 3:14-21: (...).

Iubiți frați și surori, doresc să vă salut călduros și să transmit mai departe multele saluturi care mi-au fost încredințate. Toți frații transmit saluturi călduroase, ei sunt în legătură cu noi și cu Domnul.

Pentru mine astăzi este o zi deosebită. Mi s-a cerut la nivel internațional să mă refer la 28 februarie 1963. Noi toți am aflat ce s-a întâmplat atunci. Dar înainte de a intra în acest lucru permiteți-mi să amintesc Cuvântul citit în introducere. Permiteți-mi să citesc încă o dată vers. 15 într-un mod corect, așa cum este: „*din care își trage numele orice paternitate, în cer și pe pământ*”. În biblia în limba engleză și în toate celelalte traduceri ale bibliei (inclusiv limba română) vers. 15 este scris în mod eronat, și anume: „*din care își trage numele orice familie, în ceruri și pe pământ*”. Din aceasta s-a făcut doctrina trinitară care spune că „în cer sunt trei, Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, reprezentând astfel o familie”. Și aceasta doar din cauză că traducătorii au fost trinitari. Așadar aici nu este vorba de traducerea germană a bibliei, ci aici este vorba de redarea corectă a Cuvântului original al lui Dumnezeu.

Acum îi rog pe toți frații din întreaga lume să se distanțeze de gândul că noi vrem să punem limba germană în prim plan. Noi trebuie să spunem că în alte limbi noile traduceri ale bibliei sunt mult mai bune decât vechile traduceri.

Acum ne întoarcem la sarcina noastră. 28 februarie 1963 a fost precedat de martie 1962 atunci când fratelui Branham i s-a spus să nu facă acea călătorie în Elveția, ci să se întoarcă înapoi și apoi să se mute în Arizona. Dumnezeu a călăuzit lucrurile în așa fel astfel că la începutul lunii decembrie 1962 am fost împreună cu fratele Branham, iar el mi-a istorisit mie personal ceea ce i-a fost spus lui și ceea ce trebuia să facă datorită călăuzirii primite din partea Domnului.

Lui îi fusese arătat într-o viziune că atunci când se va lărgi strada pe care locuia și buldozerele vor umbla pe stradă în sus și-n jos și gardul lui va fi pus pe iarbă, acela va fi timpul când el trebuia să se mute în Arizona pentru primi acolo o călăuzire deosebită. În 1, 2, 3 și 4 decembrie am văzut cu ochii mei buldozerele care circulau în sus și-n jos pe stradă și am văzut gardul pus pe iarbă din fața casei fratelui Branham. Cu urechile mele am auzit ce a spus fratele Branham, și anume că el trebuie să-și împacheteze lucrurile și să se mute împreună cu familia în Arizona. El m-a rugat să mă duc în Los Angeles și Portland, Oregon, să predic în locul lui la acele întâlniri unde el fusese invitat ca vorbitor. Eu am făcut acest lucru cu plăcere, am fost în Los Angeles, am fost în Portland, Oregon, pentru că el m-a rugat să fac acest lucru.

Scumpii mei frați și surori, acum ne întoarcem la punctul deosebit. Voi toți cunoașteți această fotografie. În 28 februarie 1963 Domnul S-a coborât în acest nor supranatural. În acest nor au fost șapte îngeri. Fratele Branham a spus: „Al șaptelea înger a însemnat pentru mine mai mult decât ceilalți șase”. Al șaptelea înger a fost cel ce a vorbit cu el, spunându-i: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville căci a sosit timpul deschiderii celor șapte pecetei”. Fratele Branham a putut da mărturie despre toate amănuntele care i-au fost spuse în această trăire.

Iubiții mei frați și surori, dacă apoi ai fost și martor ocular al lucrurilor care s-au întâmplat în exterior. Fratele Branham a spus că a fost o furtună puternică însoțită de tunete. Ce s-a întâmplat? El a spus că vârfurile copacilor au fost retezate și întreaga zonă a fost cutremurată. Ochii mei au văzut vârfurile retezate, acești ochi au văzut bolovanii rostogoliți la vale în urma cutremurului. Dumnezeu a condus lucrurile așa de la început. Eu am fost în legătură cu fratele Branham și cu ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru.

Acum spre informarea voastră; eu am spus deseori acest lucru. Aici este revista „Science”, unde pe prima pagină se poate vedea fotografia cu norul. Aceasta este o revistă științifică recunoscută la nivel mondial. Aici este articolul lung al doctorului James McDonalds unde dă informația la ce înălțime era norul înainte de a se coborî. Și în această revistă „Life” cunoscută la nivel mondial a fost publicat un articol cu referire la acest eveniment. Și aici este fotografia însoțită de textul „Un nor tainic la mare înălțime”. Pentru necredincioși este o taină, un secret, dar pentru noi este o descoperire a lui Isus Hristos în timpul nostru.

Iubiții mei frați și surori, trebuie accentuat în mod clar că în 28 februarie 1963 n-a fost vorba de șapte tunete, n-a fost vorba de revenirea lui Isus Hristos, n-a fost vorba de toate aceste lucruri și învățături care au fost făcute și propagate în decursul ultimilor ani; toate sunt interpretări, tălmăciri proprii. Atunci s-a întâmplat un singur lucru: „Întoarce-te înapoi la Jeffersonville, căci a sosit timpul deschiderii celor șapte peceti, și tu le vei primi”. Amin. Nici mai mult și nici mai puțin. Toți cei ce și-au construit ereziile lor pe ce s-a întâmplat pe 28 februarie 1963 și au dat frâu liber fanteziei lor, să le fie spus astăzi în Numele Domnului: voi ați fost duși în rătăcire de un duh înșelător. Duhul Adevărului conduce numai în Adevăr. De aceea trebuie să-i avertizăm pe toți cei ce au fost trași în învățături greșite.

Au trecut 58 de ani de la deschiderea pecetilor, de la acea perioadă din 17-24 martie, de atunci când fratele Branham a predicat despre cele șapte peceti. Noi am scris foarte clar despre acest lucru și am încadrat biblic unde aparțin cele șapte peceti, unde aparține primele patru, unde aparține a cincea, apoi a șasea și până la a șaptea pecete, despre care, în Apoc. 8:1 este scris doar de o tăcere în cer de o jumătate de oră. Dar direct în următorul verset este scris: „*Și am văzut pe cei șapte îngeri, care stau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe*”. În versetul 2 și următoarele versete este spus direct ceea ce conține cea de-a șaptea pecete. Noi Îi suntem recunoscători din inimă Domnului Dumnezeuului nostru că noi am putut primi descoperirea și avem înțelegerea acestor lucruri. De fiecare dată noi mergem la Apoc. cap. 1 la primele trei versete; apoi la ultimul capitol al Apocalipsei, la ultimele trei versete.

În Apoc. 1:3 este scris: „*Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!*”. Iar acum fiți atenți la ceea ce s-a spus: „*și păzesc lucrurile scrise în ea!*”! Vă rog să spuneți „Amin”! „*și păzesc lucrurile scrise în ea!*”.

Un adevărat copil al lui Dumnezeu n-are nimic de-a face cu ceea ce nu este scris. Noi avem de-a face numai cu mărturia scrisă care ne-a fost lăsată în sfânta Scriptură, prin har. Dragi frați și surori, exact așa este cu Apoc. 22 unde este scris: „*Și dacă cineva scoate sau adaugă ceva din cuvintele cărții acestei prorocii, îi va scoate Dumnezeu partea lui de la pomul vieții*”. Vă rog frumos să aveți respect față de Cuvântul lui Dumnezeu, și de Apoc. 10. Căci doar atunci când Îngerul Domnului, ca Înger al legământului, Se va coborî și va pune piciorul drept pe mare, și piciorul stâng pe pământ, atunci cele șapte tunete își vor face auzite glasurile lor. Lucrul acesta nu s-a întâmplat în 28 februarie 1963. Astăzi acest lucru este încă la viitor. Domnul nostru este Îngerul legământului, deasupra capului avea curcubeul, iar curcubeul este curcubeul legământului. După ce El Își va pune picioarele pe mare și pe uscat atunci cele șapte tunete își vor face auzite glasurile lor.

Vă rog frumos lăsați totul așa cum a rânduit Dumnezeu. Îi rog pe toți frații și toate surorile de pe întregul pământ să găsească har la Dumnezeu, să n-adauge nimic și să nu scoată nimic, ci să lase totul așa cum este.

Iubiții mei frați și surori, în această legătură mai trebuie spus ceea ce s-a întâmplat atunci când fratele Branham a vorbit în marele Coliseum din Houston, Texas, și norul de lumină supranatural s-a coborât. Reporterii și fotografi necredincioși au făcut fotografii. Și ce a spus fratele Branham? „Eu nu sunt aici pentru a da mărturie pentru mine. Domnul care m-a trimis va da mărturie de chemarea și trimiterea mea”. În acea clipă norul supranatural s-a arătat deasupra capului fratelui Branham. Eu am cercetat și verificat și aceste lucruri. Eu am fost în Houston, în Dallas, Texas, am fost în Washington și am văzut această fotografie în Galeria de Artă (Hall of Art).

Scumpii mei frați și surori, spun aceste lucruri pentru că de la început Dumnezeu mi-a dăruit marele privilegiu de a cunoaște ceea ce se întâmplă acum, în această cea mai importantă perioadă din întreaga istorie a mântuirii, acum înaintea revenirii lui Isus Hristos.

Domnul nostru S-a descoperit în timpul nostru exact așa ca în zilele lui Avraam și a lui Moise. În 7 mai 1946 fratelui Branham i-a fost spus: „Așa cum lui Moise i-au fost date două semne tot așa și ție ți se vor da două semne”. Noi toți cunoaștem chemarea lui Moise, cunoaștem făgăduința pe care Domnul i-a dat-o lui Avraam: „Urmașii tăi (sămânța ta) vor locui timp de patru sute de ani într-o țară străină, apoi Eu îi voi scoate afară”. Iar când timpul se împlinise Domnul S-a arătat robului și prorocului Său într-un stâlp de foc (Exod 3).

Astăzi noi citim versetele biblice care ne dau mărturie că Domnul a fost în stâlpul de nor și de foc, Și-a condus poporul și i-a însoțit zi și noapte. Noi am auzit mereu și mereu din gura fratelui Branham că „același stâlp de foc, același nor supranatural mi s-a arătat și mie”. Cât des am auzit noi în adunările de rugăciune, „Îngerul Domnului este acum în Stâlpul de foc peste persoana cutare și cutare”. În ultima predică pe care am ascultat-o din iunie 1962 l-am auzit pe fratele Branham zicând că „în ziua judecății voi veți vedea și observa că Îngerul Domnului a stat la distanță de nici doi metri față de mine”. Îngerul Domnului este Îngerul Legământului. Dacă citim în Exod 3 vedem că Îngerul Domnului i S-a arătat într-o flacăra, Moise a văzut că se apropie, și Dumnezeu i-a vorbit din foc. Într-o singură trăire sunt amintite trei lucruri: Îngerul Domnului, Domnul și Dumnezeu; sunt descoperiri ale aceluiași Dumnezeu. Noi suntem foarte, foarte recunoscători pentru aceasta.

Aș mai putea da mărturie de unele lucruri pe care le-a făcut Dumnezeu, și de asemenea afirmațiile fratelui Branham pe care le-a făcut cu referire la 28 februarie 1963.

Vă mai spun încă o dată. Vă rog frumos lăsați totul așa cum Dumnezeu ne-a lăsat prin har. Să nu primiți nicio interpretare. Nu ajutați nimănui să spună „prorocul a zis..., prorocul a zis...”. Eu doresc să văd unde este scris în biblie ceea ce se afirmă. Noi am putut experimenta acest mare eveniment. În anul 1933, acum 88 de ani, Domnul l-a însărcinat pe fratele Branham să aducă mesajul care va premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Dacă apoi vom adăuga toate datele și toți anii, atunci trebuie să aclamăm versetul Scripturii, spus prin apostolul Petru: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, ci are o îndelungă răbdare pentru voi și așteaptă până când ultimul va fi chemat”. Și doar după ce numărul va fi deplin El va reveni.

Tocmai acum îmi vine gândul pe care l-a accentuat și fratele Branham. Când a văzut lanul uriaș de grâu el a spus: „Lanul de grâu a trebuit să aștepte până la coacerea deplină”.

Iubiți frați și surori, în acest timp când pretutindeni sunt epidemii care bântuie, mulți nu mai pot face față împrejurărilor care ne înconjoară, cu acest coronavirus și tot ce a venit asupra omenirii, vă rog frumos rămâneți statornici, rămâneți treji în toate domeniile. Haideți să recunoaștem acest timp, să ne ridicăm capetele pentru că răscumpărarea noastră se apropie. Încă o dată subliniem acest lucru în cuvintele pe care le vom citi, că în timpul nostru Domnul

S-a descoperit exact așa ca în timpul lui Avraam, ca în timpul lui Moise, ca în timpul lui Pavel, atunci când Domnul i s-a arătat în drum spre Damasc. În timpul nostru Domnul S-a descoperit în același fel și a dat călăuziri robului Său.

Mai întâi citim din Exod 13:21-22: „*Domnul mergea înaintea lor ziua într-un stâlp de nor, ca să-i călăuzească pe drum, iar noaptea într-un stâlp de foc, ca să-i lumineze...*”. „Ca să le arate drumul și să le lumineze drumul”. „...pentru ca să meargă și ziua și noaptea. Stâlpul de nor nu se depărta dinaintea poporului în timpul zilei, nici stâlpul de foc în timpul nopții”. Domnul a dăruit har, le-a indicat calea și le-a luminat drumul.

Acum citim din Num. 14:13-14: „*Moise a zis Domnului: «Egiptenii vor auzi lucrul acesta, ei, din mijlocul cărora ai scos pe poporul acesta prin puterea Ta. Și vor spune locuitorilor țării aceleia. Ei știau că Tu, Domnul, ești în mijlocul poporului acestuia; că Te arătai în chip văzut, Tu, Domnul; că norul Tău stă peste el; că Tu mergi înaintea lui ziua într-un stâlp de nor, și noaptea într-un stâlp de foc...»*”.

Ce Cuvânt minunat! Domnul nu doar că Și-a condus poporul afară. Sângele mieilor a fost vărsat, eliberarea, scoaterea afară avusese loc, iar acum Domnul Și-a însoțit poporul.

Iubiții mei frați și surori, exact așa este cu noi în acest timp. Domnul Și-a vărsat Sângele și Sângele încă mai este pe tronul harului. El a dăruit har, ne-a condus afară și tot El ne indică calea. Da, El ne-a indicat calea și ne-a luminat-o, și prin har este cu noi.

Citim mai departe din Neemia 9:12-13, 19: „*I-ai călăuzit ziua printr-un stâlp de nor, și noaptea printr-un stâlp de foc care le lumina drumul pe care aveau să-l urmeze. Te-ai coborât pe muntele Sinai, le-ai vorbit din înălțimea cerurilor și le-ai dat porunci drepte, legi adevărate, învățături și orânduiri minunate*”. „*În îndurarea Ta fără margini, nu i-ai părăsit în pustiu, și stâlpul de nor n-a încetat să-i călăuzească ziua pe drum, nici stâlpul de foc să le lumineze noaptea drumul pe care aveau să-l urmeze*”.

Îi aducem mulțumire Domnului din inimă pentru acest lucru, că noi am putut trăi toate acestea în timpul nostru. Noi citim că Isus Hristos este același ieri, azi și în veci și că Domnul Dumnezeu rămâne același în vecii vecilor și face același lucru.

Iubiții mei frați și surori, mai înainte am dat mărturie de 28 februarie 1963. Aceasta nu este o poveste inventată de niște fanatici. Ci reporteri necredincioși și ziariști au scris despre aceasta. Profesorul James McDonalds a scris: „Un nor tainic la mare înălțime”. Fratele Branham se afla acolo când norul s-a coborât.

Noi avem confirmarea divină că însărcinarea care a fost dată în anul 1933, acum 88 de ani, a fost mereu și mereu înnoită. Noi știm că acum trăim ultima parte a istoriei mântuirii, chemarea afară, pregătirea, aducerea în conformitate cu fiecare Cuvânt al lui Dumnezeu. Domnul a condus lucrurile în felul acesta.

Acum haideți ca în această legătură să citim din Ps. 78:14: „*I-a călăuzit ziua cu un nor, și toată noaptea cu lumina unui foc strălucitor*”.

El i-a călăuzit, El te călăuzește pe tine, El mă călăuzește pe mine, ne călăuzește pe noi. Noi suntem foarte recunoscători lui Dumnezeu pentru acest lucru.

Acum mergem repede la Daniel 12 și citim vers. 9 și 10: „*El a răspuns: «Du-te, Daniele! Căci cuvintele („descoperirile” – lb. germ.) acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului. Mulți vor fi („separați” – lb. germ.), curățați, albiți și lămurii; cei răi vor face răul și niciunul din cei răi nu va înțelege, dar cei pricepuți vor înțelege*”.

Lucrul acesta este valabil și pentru timpul nostru. „Pecetluiește cartea până la timpul sfârșitului”. Noi am ajuns în timpul sfârșitului. Cartea pecetluită este deschisă, descoperirile ne-au fost date prin har. Înaintea Domnului Dumnezeului nostru putem spune cu recunoștință că nimic n-a rămas în întuneric. A sosit timpul. Domnul S-a ținut de Cuvânt. Deoarece este

scris, așa cum am citit: „*până la timpul sfârșitului*”. Atunci mulți vor cerceta, mulți vor fi separați, curățați și albiți. Acesta este timpul nostru, să fim curățați și albiți.

Citim din Rom. 1 și vă rog frumos toți împreună să citim primele șase versete: „*Pavel, rob al lui Isus Hristos, chemat să fie apostol, pus deoparte ca să vestească Evanghelia lui Dumnezeu (mesajul mântuirii)...*”. Ne oprim aici. Chemat și pus deoparte să fie apostol ca să vestească mesajul mântuirii lui Dumnezeu.

Vers. 2: „*pe care o făgăduise mai înainte prin prorocii Săi în Sfintele Scripturi*”. Lucrul acesta este „Amin” și este puternic. Evanghelia veșnic valabilă. Așa cum în Vechiul Testament a propovăduit mai dinainte prin prorocii Săi.

Vers. 3-6: „*Ea privește pe Fiul Său, născut din sămânța lui David, în ce privește trupul, iar în ce privește duhul sfințeniei, dovedit cu putere că este Fiul lui Dumnezeu, prin învierea morților; adică pe Isus Hristos, Domnul nostru, prin care am primit harul și apostolia, ca să aducem, pentru Numele Lui, la ascultarea credinței pe toate neamurile, între care sunteți și voi, cei chemați să fiți ai lui Isus Hristos*”.

Mulțumiri fie aduse Domnului. Și acest lucru se repetă în timpul nostru: chemat de Domnul, Evanghelia veșnic valabilă este propovăduită. Dacă Domnul nostru a spus dinainte că Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu va fi propovăduită în toată lumea ca să slujească drept mărturie, și atunci va veni sfârșitul, atunci în timpul nostru s-a împlinit acest lucru. Iar noi, convinși, putem spune din toată inima că *această Scriptură s-a împlinit în fața ochilor noștri*. Domnul S-a îngrijit ca Evanghelia Lui veșnic valabilă, așa cum a fost la început, să fie și acum la sfârșit propovăduită clar ca cristalul, trăită și practică. În următoarele transmisii vom intra în acest subiect. Deoarece în Cuvântul lui Dumnezeu este spus totul pentru fiecare domeniu: pentru căsnicie, pentru familie, pentru adunare, pentru bărbați, pentru femei. Noi suntem recunoscători că noi primim și luăm la inimă totul cu un acord interior.

Să cuprindem. Îndeosebi trebuie să mă gândesc la toți frații slujitori din întreaga lume. Iubiții frați vă rog frumos propovăduiți doar ceea ce puteți propovădui din Sfânta Scriptură. Restul lăsăm în seama lui Dumnezeu.

De exemplu, doresc să vă arăt o fotografie. Atunci când fratele Branham predica și dintr-o dată a spus: „Acum norul și prezența supranaturală a lui Dumnezeu este în această încăpere”, în acea clipă au fost făcute fotografii. Întreaga platformă a fost înconjurată de foc: acolo îl vedeți pe fratele Branham stând, iar aici vedeți întreaga platformă înconjurată de foc.

Iubiții mei frați și surori, mai spun încă o dată acest lucru. Nu o interpretare, ci însemnătatea a ceea ce a făcut Dumnezeu în mod supranatural, pentru ca noi să recunoaștem că noi nu suntem niște oameni care au pus un program pe masă și care Îi spun lui Dumnezeu ce să facă. Ci Dumnezeu Și-a trimis prorocul Său la care venise Cuvântul pentru a aduce înapoi totul în starea corectă.

Vă pot spune ce mi-a permis Dumnezeu să trăiesc în legătură cu fratele Branham, când el mi-a spus foarte clar că „Foametea despre care ți-a fost spus ție în 2 aprilie 1962 nu este o foamete pământească. Ci Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Sale”. Dacă v-aș enumera toate aceste trăiri... Și 12 iunie 1958, în Dallas, Texas; după conversația intimă pe care am purtat-o acolo, când am auzit de prima dată din gura lui despre trimiterea, însărcinarea și mesajul pe care el trebuia să-l aducă. Iar la final ne-am îmbrățișat. Apoi el a mers și a spus audienței: „Înainte m-a îmbrățișat un frate din Germania”. Acolo el mi-a mai spus: „Frate Frank, tu te vei întoarce cu acest mesaj în Germania”. Dacă aș enumera toate aceste trăiri, când am primit acest har de a fi împreună cu fratele Branham: am stat la aceeași masă, am mâncat împreună cu el, am călătorit împreună în aceeași mașină, am participat la aceleași adunări. Eu, ca martor ocular și audibil, pot da mărturie înaintea Dumnezeului atotputernic și înaintea Cuvântului Său sfânt de ceea ce am văzut și auzit. Și pot adăuga

următorul lucru: noi n-am urmat unor basme meșteșugit alcătuite, ci noi am lăsat ca valabil Cuvântul scump și sfânt al lui Dumnezeu.

Încă o dată mă adresez fraților care aduc 28 februarie 1963 în legătură cu tunetele din Apoc. 10, cu venirea Domnului și cu toate aceste învățături greșite. Voi ați fost conduși pe căi greșite de către un duh înșelător, un duh nebun. Sângele mai este pe tronul harului, Domnul mai este Mijlocitorul nostru, încă este timpul harului. Vă rog închipuiți-vă ce s-ar fi întâmplat cu toți oamenii care s-au născut doar după anul 1963? Iar ei afirmă că în anul 1963 a venit Domnul și că timpul harului s-a încheiat; acești oameni și-au pierdut mințile. De aceea cuvântul „învățătură nebună” este la locul potrivit. Și noi toți știm ce înseamnă un nebun.

Iubiții mei frați și surori, eu și toți frații din întreaga lume avem responsabilitatea sfântă de a da mai departe doar ceea ce ne-a lăsat Dumnezeu prin proroci, apostoli și ceea ce Dumnezeu i-a descoperit din Cuvânt iubitului nostru frate Branham, prin har. Noi suntem recunoscători din inimă pentru acest lucru. Fie ca binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să se odihnească peste voi toți!

Încă o dată, din acest loc îi salutăm pe toți frații și pe toate surorile de pe întregul pământ, din toate popoarele și din toate limbile. Încă o dată amintim acest lucru, așa cum a amintit și fratele Borg. Noi suntem recunoscători că acum au loc transmisiile predicilor vechi și toți de pe întregul pământ le pot urmări, vedea și asculta în direct. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit de tot. El va conduce totul în mod minunat și în scurt timp vom trăi lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu așa cum El a făgăduit. Lui, Singurului Dumnezeu, Îi aducem onoarea, lauda și cinstea, în vecii vecilor. Amin.

Ne rugăm. Doamne Dumnezeule atotputernic, binecuvântează Cuvântul Tău scump și prețios. Îți mulțumesc că acest Cuvânt îți va atinge scopul pentru care a fost trimis, în cei aleși. Iubite Domn, Tu ai pe pământ o Adunare Mireasă, iar Mireasa ascultă de chemarea Mirelui. Îți mulțumim că Tu ne-ai învrednicit să propovăduim și să dăm mai departe acest mesaj divin pe care l-ai dat robului Tău credincios, fratele Branham. Ție Îți aducem mulțumire, slavă și cinste pentru aceasta, în vecii vecilor, în Numele sfânt al lui Isus. Amin.